

figer, at Kommunens paatagne Forpligtelser kunne forlanges opfyldte af Medkontrahenten. Jeg skal ikke videre berøre eller fordybe mig i Spørgsmaalet om disse militære Kontrakter, hverken om naar eller hvorledes Udførelsen vil komme, eller om den overhovedet vil komme. Men det forekommer mig tilstrækkelig fra mit Standpunkt at accentuere og fastholde, at Kommunen er forpligtet ved en Kontrakt, om hvilken det ikke vides, naar og hvorledes den anden Part vil forlange den opfyldt, og end ikke vides, om den Opfyldelsesfrist, der er stillet, kan ventes frafalden eller ændret. Jeg gaar altsaa ud fra, at Kommunen er absolut bunden, og at der derfor ikke er Grund til at gjøre formelle Vanskeligheder. Der er Intet præjudiceret i Rigsdagens hele Stilling lige overfor Hovedspørgsmaalet, fordi man giver sit Samtykke til Lovforslaget, og naar man siger, hvorfor skulde man unde Kommunen denne Begunstigelse, svarer jeg, fordi det dog maa erkendes, at naar en Kommune vil optage et Laan, er det af overordentlig Betydning, at Laanet kan optages under Et, at man kan betinge sig Hovedsummen strax. Det er af overordentlig Betydning, og det følger af sig selv, at Kommunen kan tage saadanne Laanetilfaar, at den først efterhaanden hæver de Summer, der er Brug for, og den vil ganske vist i den Henseende kunne gaa frem med fornøden Forsomhed. Jeg har i Henshold til denne min Anskuelse, og idet jeg beder erindret, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling, tilladt mig at stille Vædringsforslaget under Nr. 1, idet jeg har foreslaaet, at 600,000 Rb. rettes til 700,000 Rb. Allerede dengang udtalte jeg, at der er Jernbaneanlæg, der fornuftigvis, efter hvad der foreligger, maa betragtes som nær forestaaende; der er taget Beslutning saaledes, at man eventuelt vil give visse Tilskud under visse Eventualiteter, om hvilke man ikke kan sige, at de ere indtraadte, men at der er al rimelig Grund til at antage, at de ville indtræde endog i en nærmere Fremtid. Det er naturligvis ogsaa her for Kommunen af Bigtighed, at den kan medtage den hertil fornødne Laanefum, naar den kontraherer med et Pengeinstitut, og jeg har derfor tilladt mig at stille Forslag om Laanefumens Forhøielse til 700,000 Rb., som jeg skal tillade mig at anbefale. Det kan imidlertid selvfølgelig, efter det Kjendskab, jeg har til Forholdene heri Salen, ikke være undgaaet min Opmærksomhed, at der maa være meget stor Sandsynlighed for, at det Vædringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal om, at Lovforslagets 600,000 forandres til 200,000, vil blive vedtaget, og jeg har altsaa fornuftigvis maattet tage dette i Betragtning; for dog ogsaa under den Forudsætning at opnaa Noget har jeg tilladt mig at stille et Underædringsforslag til Flertallets Vædringsforslag, idet jeg har foreslaaet, at 200,000 rettes til 300,000. Jeg har derved nærmest tilfattet, at Kommunen bliver bemyndiget til at nyde godt af Begunstigelsen for det Laan,

som der er Grund til at tro, at den til Fremme af Jernbaneanlæg vil faae Brug for i en nærmere Fremtid. Jeg skal med Hensyn til dette Vædringsforslag tillade mig at bemærke, at det er mig meget om at gjøre, hvis Forslaget om de 600,000 Rb. bliver forkastet, at Underædringsforslaget Nr. 3 bliver vedtaget, idet de Herrer ville se, at naar man udfylder de 400,000 Rb., og ikke vedtager mit Underædringsforslag, staar Kommunen saaledes, at der efter al Sandsynlighed er tre forskellige Diemed, til hvilke den maa optage særskilte Laan, og saa vil jeg meget henstille, at man i det Mindste, selv om man forkaster Hovedforslaget, vil stemme for Underædringsforslaget om at forandre 200,000 Rb. til 300,000 Rb. Man vil derved muligvis sætte Kommunen i Stand til at forene to Diemed under eet Laan. Jeg skal hertil sœie, at denne Sag kun har foreligget siden igaar, saa at jeg væsentlig kun er i Stand til at udtale mit eget Skjøn og ikke, som jeg ellers kunde have ønsket i en saadan Sag, har været i Stand til angaaende Enkeltighederne at konferere med dem, som egentlig i det Specielle have at varetage Kommunens Interesse; mit Skjøn, som jeg efter mit Kjendskab til Forholdene tror er rigtigt, gaar ud paa, at med 300,000 Rb. og Bortskylden af 400,000 Rb. er der dog en Mulighed for, at Kommunen kunde kontrahere et Laan i Diemed, som kunde komme den til Nytte, medens jeg derimod, naar Underædringsforslaget forkastes, rigtig nok maa anse den for at være meget uheldig stillet, og jeg tror saa uheldig, at jeg virkelig tror, at det vilde være Uret at negte en saadan formel Begunstigelse som den, her er Tale om. Jeg har desuden tilladt mig at stille et Forslag under Nr. 2, og dette Vædringsforslag vil jeg i alle Tilfælde anbefale til Vedtagelse, enten man vedtager de 300,000 eller 700,000 Rb. Jeg skal strax sige, at det egentlig slet ikke har været mit Ønske at stille dette Vædringsforslag under Nr. 2, tværtimod! men jeg har gjort det, fordi jeg efter Omstændighederne har anset det for nødvendigt at gjøre det, naar jeg skulde faae Tilslutning til det Minimum, som jeg ønsker, der skulde opnaas, og som jeg tror mulig kan bruges, om jeg end ikke kan erkende, at der derved kan opnaas et tilfredsstillende Resultat. Vædringsforslaget under Nr. 2 vil være de Herrer klart nok. Finansministeren udtalte ved første Behandling Betænkethed ved de Vædringsforslag, som jeg bebudede om en Forhøielse med 100,000 Rb., og forlangte for sin Tilslutning noget nærmere Betegnelse af, at Indenrigsministeren maatte komme imellem og give sit Samtykke til Amendelsen af yderligere Laan til bestemte Diemed. Jeg har troet, at det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille i den Retning, maatte i saa Henseende være fyldestgørende. Jeg har ogsaa stillet Forslaget af Hensyn til det erede Flertal, som har stillet sit Vædringsforslag, idet